

עת"א 20005/02/14 - אורן אדרי נגד ועדת השחרורים, היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 20005-02-14 אדרי נ' ועדת השחרורים ואח'
06 אפריל 2014

לפני:
כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד כב' השופטת ליאורה ברודי כב'
השופט אהרון מקובר

העותר
נגד
המשיבים
אורן אדרי
1. ועדת השחרורים
2. היועץ המשפטי לממשלה

נוכחים:

העותר ובא כוחו עו"ד עדי קידר

ב"כ המשיב 2 עו"ד קרן לוי

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

העותר מרצה עונש מאסר שני למשך 10 שנים בגין שותפות בהריגת חייל בן 20 שהמתין להיכנס למועדון שאת המאבטח שלו קשר העותר קשר עם אחרים להרוג, בתגובה על כך שלא נתן לו ולשותפיו להיכנס למועדון בהזדמנות קודמת.

העתירה מכוונת כלפי החלטת המשיבה 1 (להלן: **הוועדה**) מיום 5.2.14 שדחתה את בקשת העותר לשחרור על תנאי בתנאי תוכנית רש"א שכללה שהייה בהוסטל במשך 9 חודשים והמשך פיקוח למשך יתר תקופת הרישיון.

ב"כ העותר טוען בכתב העתירה ובטיעונו בפנינו כי נפלו בהחלטת הוועדה שגיאות עובדתיות בכל הקשור לחלקו של

עמוד 1

העותר בהריגת החייל, ובכל הקשור למשך תקופת המאסר הכוללת שסברה הוועדה כי הוא מרצה והיא נושא בקשתו לשחרור מוקדם, שכן הוא סיים לרצות את עונש המאסר בגין מעשי השוד כאשר היה עצור עד תום ההליכים בקשר למעשה ההריגה ומשך בקשתו לשחרור מוקדם מתייחסת רק לתקופת המאסר של 10 שנים נושא הרשעתו בהריגת החייל.

ב"כ העותר טוען עוד בכתב העתירה ובטיעונו בפנינו כי הוועדה לא נתנה את המשקל הראוי להודאתו של העותר, להשתתפותו בקבוצת שליטה בכעסים כאשר מנחי הקבוצה סברו כי הוא הפיק את התועלת מהטיפול ומשך אין מקום לטיפול נוסף בעותר במהלך מאסרו, וכן לא נתנה הוועדה את המשקל הראוי לתוכנית רש"א לפיה ימצא העותר במשך 9 חודשים בהוסטל שיקום תורני, כאשר מדובר בתוכנית שיקום אינטנסיבית שמפחיתה את מסוכנותו של העותר במידה רבה ותסייע לשיקומו.

ב"כ העותר הצביע בכתב העתירה ובטיעונו בפנינו על נסיבות חייו הקשות של העותר כפי שעולות מתסקיר שירות המבחן שהתקבל עובר למתקן גזר-הדין, כאשר למרות נסיבות אלה התקדם העותר במהלך מאסרו והתנהגותו היתה חיובית בדרך כלל, למעט מידעים חסויים שהאחרון שבהם הוא מלפני שנתיים.

ב"כ המשיב מתנגדת לשחרורו המוקדם של העותר ומצביעה על הסיכון הצפוי בשחרורו לאור חלקו בביצוע המעשה נושא מאסרו, לאור עבירות המשמעת שביצע במהלך מאסרו ולאור האמור במידעים החסויים שהוצגו בפני הוועדה ובפנינו.

לטענתה, בכל מהלך מאסרו של העותר, דהיינו, במשך 6 שנים, השתתף רק בקבוצת שליטה בכעסים אחת במשך 4 חודשים וסירב לעבור הליך טיפולי נוסף בפרויקט אתגר בכלא דקל מאחר והוא מרוחק ממקום מגורי משפחתו.

עיון בהחלטת הוועדה מעלה כי היא התייחסה, ובצדק, למסוכנותו של העותר כפי שבאה לידי ביטוי בעבירות השוד נושא מאסרו הקודם ובעבירת ההריגה נושא מאסרו הנוכחי וגם אם חלקו של העותר בביצוע ההריגה לא היה כחלקם של האחרים, דבר שבא לידי ביטוי בהבדלי ענישה, הרי מעורבותו הפעילה בהריגת החייל מצדיקה את המסקנה של הוועדה לפיה מדובר במי שהמסוכנות ממנו היא גבוהה.

כך גם נלמדת מסוכנותו של העותר מעברו הפלילי החל מהיותו נער בעבירות אלימות ורכוש, כפי שעולה מגיליון ההרשעות הקודמות שצורף כנספח ד' לתגובת המשיב.

אף אנו, כמו הוועדה, לא התעלמנו מההליך הטיפולי שעבר העותר במשך 4 חודשים בקורס שליטה בכעסים לשביעות רצון מנחי הקבוצה, אך נוכח מסוכנותו של העותר אין די בהליך טיפולי זה, גם אם יהיה לו המשך בתוכנית השיקומית של רש"א הכוללת שהייה בהוסטל למשך 9 חודשים והמשך פיקוח כדי לאיין את המסוכנות הנובעת מהתנהגותו של העותר נושא מאסרו הנוכחי ונושא מאסרו בגין עבירות השוד.

לאור כל האמור לעיל, החלטת הוועדה נושא העתירה היא החלטה סבירה ומוצדקת שאינה ראויה להתערבות ערכאה שיפוטית.

אנו דוחים את העתירה.

ניתן והודע היום ו' ניסן תשע"ד, 06/04/2014 במעמד ב"כ הצדדים והעותר.

אהרון מקובר, שופט

ליאורה ברודי, שופטת

אברהם טל, נשיא
אב"ד